

מראה שחורה

מחמת עיסוקי אני נדרש לא פעם לסיוע בעניינים דיגיטליים לחברים. באחת הפעמים הללו גיליתי, שחבר שביקש את עזרתי מנהל תכנות ענפה עם חברה לעט בניגריה. לא קראתי את תכנה אבל יידעתי את החבר הזה בדבר '[העוקץ הניגרי](#)' הידוע, והצעתי לו להיות זהיר ולא לסמוך עד הסוף. החבר ביטל את דברי באמרו – "...אני מאמין שזה לא זה...". ככה זה, אי אפשר לשכנע את מי שלא רוצים לשמוע, ויש אנשים שיעדיפו להאמין בשקר יפה מאשר לעמוד מול אמת מכוערת.

אחרי שפורסם [הפוסט הקודם](#) התגייסו מספר חברים והחתימו את הציבור לטובת הגשת ערעור על החלטת האספה. ככה זה, יש מי שרואים עוול ומייד נרתמים לתקן. יבורכו. הערעור הוגש למזכירות ובקשת החבר לצאת לשנת חופש - **תובא לדין והצבעה חדשים**. על מנת להבין איך היינו כסדום, ועל מה ולמה חבר מסור מקבל יחס כזה בקלפי, יצאתי לשאול. ככה זה, יש דברים שצריך לשמוע 'מפי האתון', ואם לא נשאל איך נדע...?

להלן התשובות שקיבלתי -

"**..אני** התנגדתי, כי פעם כשהיה מזכיר קיבוץ... - ...ומאז אני לא סובל אותו..". אמר לי חבר אחד. מייד ניתקתי מגע וחתרתי לאוויר צח. ככה זה, אי אפשר לנשום ליד מי ששומר טינה עבשה, ואין דרך ללמדו שוויתור עליה רק יתרום לבריאותו.

"**..תראה**, סיפרו לי שהוא תכנן את מכירת המפעל והפך עצמו לעובד חוץ עבור השכר הזה..". אמר לי חבר ותיק בקול כעוס. כשצינתי באזנו שהציבור הכריע בקלפי כמעט פה אחד בעד מכירת השליטה, וגם שאף אחד לא התנגד לקבל את הכסף – השיב החבר - "...נכון אבל למה הפך לעובד חוץ אם לא בשביל זה...?". גם כאשר צינתי בפניו, שכאשר חברה בורסאית מדווחת על רכישת שליטה בחברה אחרת, היא חייבת להוכיח שבידה 'זכות-חתימה' וגם חזקה למינוי או לפיטורי ההנהלה, וזו הסיבה היחידה, **ורק היא**, לקבלת מעמד 'עובד החוץ' - נשאר החבר איתן בדעתו - והוסיף - "...לא לכולם יש את האפשרות הזו, כשאני הייתי 'שם' לא יכולתי לעשות את זה..". ככה זה, אי אפשר לתרום דבר למי שלא רוצים לשמוע, ויש אנשים שיעטו כעס במקום להכיר בעצמם שהם סתם קנאים.

"**..אני** חוששת שאם נאשר לו זה יגרום לקריסה של הקיבוץ..". אמרה לי חברה מבוגרת אחת - "...מה נעשה אם כל אחד ירצה פתאום לצאת לשנת חופש? מי ישלם את זה...?". צינתי בפניה שכל מי שביקשו - יצאו לשנת חופש, ואף אחד לא החזיק אותם פה בכוח, ושהחשש הזה לא מצדיק קיפוח ואי צדק, במיוחד כשהאלטרנטיבה גרועה שבעתיים. "...לסרב לבקשה זה לא להחזיק בכוח..". פסקה. ככה זה, אי אפשר לשכנע את מי שלא רוצים לשמוע, ויש אנשים שבוחרים לדמיין קריסה רחוקה, ולא לראות תהום שממש לפניהם.

'הקיבוץ זה גן עדן' - הייתה נוהגת לומר חברה שהלכה לעולמה, ותמיד האמנתי שצדקה. כאשר תתקיים האספה שבה נצביע להעביר את הנושא לקלפי-אנא בואו לתמוך. ככה זה, אנחנו לא עושים דברים כאלה לחברים. במיוחד אם לא מגיע להם.

ובבניין הארץ ננוחם –

דן חנוך